

Rikspolisstyrelsens allmänna råd om delgivningsverksamheten;

beslutade den 21 maj 2001.

RPSFS 2001:9

FAP 611-1

Utkom från trycket
den 14 juni 2001

Rikspolisstyrelsen meddelar följande allmänna råd i enlighet med bestämmelsen i 17 § andra stycket delgivningsförordningen (1979:101).

1 Författningsbestämmelser m.m.

Bestämmelser om delgivning finns i delgivningslagen (1970:428) och i delgivningsförordningen (1979:101).

I Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om samarbete med nordiska polismyndigheter m.m. (RPSFS 2000:46, FAP 061-1) och i Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om samarbete med utomnordiska polismyndigheter (RPSFS 2000:48, FAP 063-2) finns regler om delgivning i utlandet.

Till ledning för handläggningen av delgivningsfrågor finns information i Delgivningshandboken, som är utarbetad av Domstolsverket.

2 Organisation

Av 23 § delgivningslagen (1970:428) jämförd med 6 § delgivningsförordningen (1979:101) framgår, att en polismyndighet har ansvar för att stämningmannadelgivning utförs inom polisdistriktet.

Polismyndigheten bör i sin arbetsordning eller i en lokal föreskrift ange hur delgivningsverksamheten i distriktet skall vara ordnad och vem som har ansvar för denna.

3 Förordnande av stämmingsman

Till stämmingsman bör inte förordnas annan än den som skall utföra delgivning för polismyndigheten.

Endast den bör förordnas till stämmingsman som med hänsyn till laglydning och övriga omständigheter är lämplig för uppdraget och har fyllt 20 men inte 65 år.

Polismyndigheten bör vid prövning av sökandens lämplighet enligt andra stycket bl.a. göra en registerkontroll i belastningsregistret (BR) och miss-tankeregistret (MR) samt för uppgifter om omhändertagande enligt lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m. (LOB) i körkortsregistret.

Beslut om förordnande bör dokumenteras på en särskild handling (blankett RPS 611.2) samtidigt som en särskild förordnandehandling utfärdas (blankett RPS 611.3).

Anställda vid polismyndigheten bör förordnas tills vidare medan förordnandetiden för andra stämmingsmän bör begränsas till längst tre år.

Det bör uppmärksammas, att även en av polismyndigheten anställd delgivningsman eller annan civilanställd måste ha förordnande som stämmingsman för att kunna utföra en stämmingsmannadelgivning.

4 Diarieföring m.m.

Ett delgivningsärende hos polismyndigheten diarieförs innan delgivningen verkställs. Om en stämmingsman på grund av ärendets brådsckande natur undantagsvis får ett delgivningsuppdrag direkt av uppdragsgivaren, bör stämmingsmannen per telefon till polismyndigheten anmäla att han eller hon fått ärendet och begära ett diarienummer till detta.

Av 24 § delgivningslagen (1970:428) följer, att stämmingsmannadelgivning kan utföras endast som ett tjänsteuppdrag.

5 Förfarandet

I 3 § fjärde stycket delgivningslagen (1970:428) anges under vilka förutsättningar delgivning genom stämmingsman normalt får ske.

Om det finns särskilda skäl får stämmingsmannadelgivning dock användas även utan att försök med enklare delgivningsformer har prövats. Som exempel kan nämnas, att en myndighet har konstaterat att det på grund av överhängande preskriptionsrisk, risk för undanhållande eller någon annan jämförbar orsak inte är rimligt att myndigheten själv fortsätter med egna delgivningsförsök.

Polismyndigheten bör kontrollera att det finns författningsstöd för delgivning när myndigheten tar emot delgivningsuppdrag från enskilda.

Av 6 § delgivningsförordningen (1979:101) framgår vad uppdragsgivare har att iaktta när en polismyndighet anlitas för delgivning. Som blankett för delgivningskvitto respektive blankett för vidtagna delgivningsåtgärder bör Domstolsverkets blanketter DV 808 respektive 809 F eller andra av Domstolsverket fastställda blanketter användas.

6 Redovisning

Enligt 19 § andra stycket delgivningslagen (1970:428) skall stämmingsmannadelgivning anses ha skett även om den sökta vägrar att ta emot handlingen. I sådana fall bör det av redovisningen enligt 10 a § delgivningsförordningen (1979:101) framgå var och hur handlingen har lämnats.

För att redovisningen enligt 10 a § delgivningsförordningen skall kunna ligga till grund för ett beslut om kungörelsedelgivning enligt 15 § andra stycket delgivningslagen kan ett s.k. eftersökningsbevis utfärdas (blankett RPS 611.5 eller en handling med motsvarande innehåll). Detta kan ske under följande förutsättningar:

Normalfallet

Sökning bör pågå under minst tre veckor under vilken tid delgivningen aviseras minst tre gånger. Den sökta måste ha varit synlig under eftersökningstidens sista månad och det kan konstateras att

- surrogatdelgivning inte är möjlig och
- det är klarlagt att den sökta bor på adressen.

När överenskommelse har träffats om sammanträffande men den sökta uteblir

Om den sökta är känd för att hålla sig undan bör detta noteras. Sökning bör äga rum efter tidpunkten för det uteblivna mötet varvid delgivningen aviseras. Den avtalade mötestiden bör därför anges. Om den sökta några dagar därefter inte hörts av kan eftersökningsbevis utfärdas om

- surrogatdelgivning inte är möjlig och
- det är klarlagt att den sökta bor på adressen.

Om den sökta inte tidigare är känd av stämningssmannen bör förfarandet enligt normalfallet användas.

När den sökta, t.ex. per telefon, har förklarat att han vägrar befatta sig med ärendet

Eftersökningsbevis kan utfärdas först när det har konstaterats att surrogatdelgivning inte är möjlig. För detta krävs en efterforskning på plats.

Övrigt

Med hänsyn till vikten av att alla omständigheter av betydelse för delgivningen med den sökta framkommer vid redovisningen enligt 10 a § delgivningsförordningen bör stämningssmannen noggrant notera sina iakttagelser under "Övriga uppgifter" på blanketten för eftersökningsbevis eller motsvarande. Exempel: Sökt i ett tiotal ärenden under sista halvåret men vägrar alltid medverka. Den sökta är känd för att undanhålla sig delgivning.

7 Sekretess

Det bör uppmärksammas att sekretess hos andra myndigheter, t.ex. inom sjukvården, enligt 14 kap. 2 § tredje stycket sekretesslagen (1980:100) inte hindrar att vissa uppgifter, exempelvis om enskilds adress, lämnas ut om uppgiften behövs för delgivning enligt delgivningslagen (1970:428).

Det bör även noteras att 7 kap. 26 § sekretesslagen innehåller bestämmelser om sekretess i verksamhet som avser delgivning enligt delgivningslagen.

Det bör uppmärksammas att polismyndigheten i egna ärenden, i likhet med andra myndigheter, måste beakta, att stämmingsmannadelgivning normalt inte får användas utan att försök med enklare delgivningsformer först har prövats.

Dessa allmänna råd träder i kraft den 1 juli 2001, då Rikspolisstyrelsens allmänna råd, beslutade den 26 januari 1988, om förfarandet vid delgivning genom stämmingsman m.m. (FAP 611-1), skall upphöra att gälla.

På Rikspolisstyrelsens vägnar

SEPPO WUORI

Leif Gillgren
(Polisförvaltningsenheten)